

sker dette, maa man efter min Mening have en udtrykkelig Bestemmelse derom. Min Stilling til dette Forhold er følgende: medens jeg anser det for rimeligt og naturligt, at saavel Banker som Sparekasser driver Udlejning af Bokser til Bedste for deres Kunder, forekommer det mig, at der er en Forskel paa det at leje Bokser ud, i hvilke Kunderne selv under eget Ansvar opbevarer deres Papirer, og saa det, at Pengeinstitutter modtager Papirer til Opbevaring i saakaldte aabne Depoter. Derved overgives ofte meget betydelige Værdier til Pengeinstituttets Ansvar og Omsorg, og det paa den særlig farlige Maade, at de ikke gaar ind i det paagældende Pengeinstituts Bogholderi som et Passiv, saaledes som Tilfældet er med de Penge, Folk sætter ind paa Indlaan. Og den Fare, der er forbundet dermed, anser jeg for ret betydelig, nemlig i Retning af Defraudationer. Det er altsaa en Risiko, som maa løbes indenfor Bankerne, men som jeg synes, det er forbundet med nogen Betænkelighed at tillade for Sparekassernes Vedkommende.

Den ærede Ordfører omtalte Bestemmelserne i § 8, hvilken Paragraf Udvalget til min Glæde i øvrigt vil lade uforandret, men den ærede Ordfører nævnede der, at det dog maaske kunde have sin Berettigelse, at en Udgift i ikke forretningsmæssigt Øjemed, som nu engang har faaet en vis Hævd derved, at den aarligt bevilges af Sparekassens Midler, ogsaa vedblivende kunde afholdes af Overskuddet, selv om det maatte stride mod Bestemmelserne i § 8. Ja, hvis man skal gaa dertil, maa der ogsaa efter min Opfattelse indføres en udtrykkelig Bestemmelse derom, og jeg skal gerne forhandle med den ærede Ordfører om Muligheden af Optagelse af en saadan Bestemmelse.

Det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) motiverede et Mindretalsforslag om at tillade Hævning af Indlaan paa Kontrabog og Indlaansbevis imod Checks, idet det ærede Medlem dog stillede i Udsigt, at han efter at have hørt mine Bemærkninger om dette Forhold mulig vilde tage sit Ændringsforslag tilbage. Jeg skal tillade mig at sige til det ærede Medlem, at det forekommer mig, at jeg har udtalt mig udtømmende om dette Spørgsmaal, og at jeg egentlig ikke er i Stand til at føje noget til, hvad jeg tidligere derom har udtalt. Flertallet i begge Udvalgene om Sparekasse- og Banklovforslagene har indrømmet, at mit Standpunkt i denne Sag er logisk rigtigt, og

det forekommer mig at være en betydningsfuld Indrømmelse i dette Forhold. Det ærede Medlem behøver ikke at være bange for, at enten Sparekasser eller Banker skal faa nogen som helst Ulempe af, at dette Forbud indføres. Lederne af vore Pengeinstitutter er jo i vore Dage opfindsomme nok; Dagen efter, at dette Lovforslag er vedtaget, vil det ærede Medlem faa at se, hvor nydeligt og i enhver Henseende teknisk forsvarligt Pengeinstitutterne vil se at indrette sig paa dette Omraade, og det tør jeg sige med saa meget større Sikkerhed, som en stor Del Pengeinstitutter, der ikke har kunnet gaa med til den urimelige nuværende Ordning, i Forvejen frivilligt har indrettet sig paa en Ordning, hvorved Folk kan faa aabnet Checkkonti i Bøgerne og hæve deres Penge imod Checks, uden at disse Indskud passerer Kontrabog og Indlaansbevis, og paa en saadan Maade, at de paagældende Kunder er fuldt ud tilfredse dermed.

Det ærede Medlem for 4de Kreds (Køfoed) motiverede paa et andet Mindretals Vegne dets Ændringsforslag om at stille Indlaansrenten i Forhold til Renten af Kreditforeningsobligationer. Jeg har allerede under Behandlingen af Banklovforslaget meget udførligt omtalt dette tilsyneladende uendelige Spørgsmaal om Muligheden af at lovgive paa dette Omraade, og jeg skal ikke trætte det høje Ting med en Gentagelse af disse Bemærkninger, men jeg vil gerne have Lov til at imødegaa nogle enkelte af de Ytringer, det ærede Medlem fremsatte. Det ærede Medlem paapegede den Stigning, der unægtelig har fundet Sted i Bankernes Indlaan, og som er væsentlig større end den, der har fundet Sted i Sparekassernes i den sidste halve Snes Aar, og mente, at denne Stigning beroede paa, at Indskyderne ikke tog noget Hensyn til Sikkerhedsmomentet. Det ærede Medlem sluttede sig til den efter min Mening ganske fejlagtige Opfattelse, at dette, at der gives en højere eller en mindre høj Indlaansrente, er Spørgsmaal, som angaar Konkurrenceforholdet mellem Sparekasser og Banker. Jeg maa gentage, hvad jeg sagde under Banklovforslagets Behandling, at det ikke forholder sig saaledes, men at det er et Spørgsmaal om Konkurrence mellem større og mindre Pengeinstitutter i det hele. Saavel de store Sparekasser og Banker som de smaa Sparekasser og Banker er meget tilbøjelige til hver paa sit Niveau at holde en ensartet Indlaansrente. Naar Stigningen i Bankernes Indlaan har været saa stor,